Školský časopis

Ratolesť

Ročník XXX.
Číslo 3

Školský rok 2020/2021
PRÁZDNINOVÉ VYDANIE

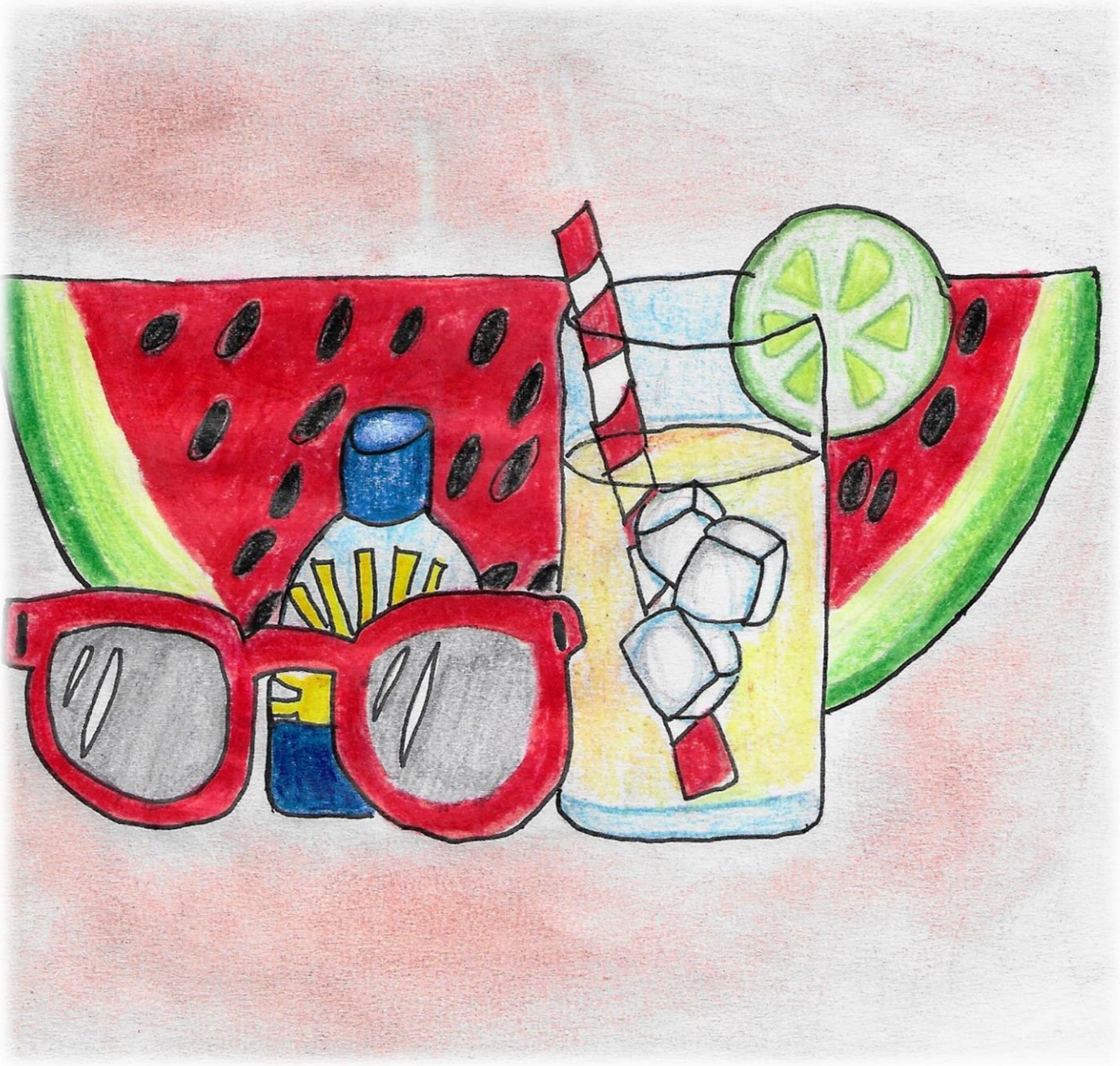

Základná škola sv. Cyrila a Metoda, Bernolákova 18, Košice

Futbalová liga ŠKD

Poznaj a ži v teréne

Fandíme našim

Deň Zeme v ŠKD

Lienočky

Deň detskej radosti

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Siedmaci na vode

Editoriál 3
Úspechy školy ..... 4 – 5
Aktuality ..... 6 – 7
Prvý stupeň na slovíčko ..... 8 – 10
Vetrák ..... 11 – 13
Učenie z domu ..... 14 – 17
Anketa ..... 18 – 20
ŠKD v skratke ..... 20 – 21
Vlastná tvorba ..... 22 – 36
Zbieram, zbieraš, zbierame ..... 37 – 38

Vydavateľ: ZŠ sv. Cyrila a Metoda •
Adresa: Bernolákova 18, 040 11 Košice • www.zscamke.sk •
zscamke@gmail.com; zscamke@zscamke.sk •
Telefón: 055/642 24 91 •
Fax: 055/642 24 46 •
Redakčná rada:
Lucia Bedriová (5.C),
Karolína Duditšová (6.B),
Klára Kucharčík (6.B),
Júlia Majláthová (6.B),
Lucia Kaduková (9.B),
Zuzana Dlhá (9.C),
Ema Mária Sorgerová (9.C),
Emília Tovtová (9.C) •
Šéfredaktor: Petra Sobotková (9.C) •
Foto: archív školy •
Ilustrácie: žiaci školy a internet •
Cena jedného výtlačku: 1,20 € •
Náklad: 300 ks •
Periodicita: tri čísla za školský rok •
Uzávierka: 1.6.2021

Ilustrácia – obálka: Lucia K.

Milé čitateľky, milí čitatelia!

Školský rok sa nám pomaly blíži ku koncu. Tento bol úplne iný, ako tie predošlé. Celé mesiace sme boli zavretí doma za našimi počítačmi na online vyučovaní. Neustále sme sa pripájali na meeting v Teamse, zapínali a vypínali kamery, mikrofóny. V apríli prišla potešujúca správa, že sa ide do školy. Možno sa nám do nej ani nechcelo, ale každý sa v kútiku duše určite aspoň trochu tešil. A teraz sme tu. Konečne všetci spolu. Vidíme sa naživo a nielen cez obrazovku počítača či mobilu. Aj toto číslo Ratolesti sa bude niesť v duchu lockdownového obdobia.

Pre deviatakov bol tento rok náročnejší, pretože sme sa na prijímacie skúšky pripravovali online a nikto do poslednej chvíle netušil, či sa pred prijímačkami vrátime do školy alebo či ich vôbec budeme písať. No napriek tomu sme to všetci zvládli a každý z nás sa dostal na strednú školu.

Na tejto škole sme si užili veľa skvelých akcií, vyučovacích hodín, prestávok, výletov... Prežili sme spolu množstvo času a teraz sa po deviatich rokoch odlúčime. Stretli sme tu veľa skvelých ľudí – učiteľov, žiakov... A navždy ostanú v našich srdciach. Bude nám to tu chýbať, no otvoria sa nám nové možnosti, vďaka ktorým sa budeme môcť posunúť ďalej.

Prajem vám ešte pekné dni strávené v škole a ešte krajšie prázdniny, aby ste načerpali sily do nového školského roka.

Zuzana

Online víťazstvá

Súťaže v tomto školskom roku mali inú príchuť ako po minulé roky. Len čo sa začali rozbiehať, zostali žiaci aj učitelia doma. No všetci, ktorí sa pripravovali, súťažili online. Nie je to vôbec jednoduché. Poďakovanie patrí aj vyučujúcim, ktorí sa pravidelne online stretávali so súťažiacimi a usmerňovali ich. O to vzácnejšie sú výsledky, ktoré všetci dosiahli. Ďakujeme za reprezentáciu našej školy a želáme veľa úspechov aj do ďalších kôl.

Lucia K.

Názov súťaže	Kolo	Miesto	Meno a trieda
Hviezdoslavov Kubín	*Okresné*	1.	Rebeka Beľanová, 4.B
		1.	Petra Koribská, 4.B
		1.	Júlia Verebová, 5.A
		2.	Veronika Gburíková, 5.C
		3.	Viliam Ferko, 8.C
Literárne Košice Jána Štiavnického	*Celoslovenské*	čestné uznanie	Laura Harmadiová, 5.B
		čestné uznanie	Kristína Žoffčáková, 5.B
		čestné uznanie	Zuzana Sklenková, 8.A
		čestné uznanie	Katarína Marcziová, 8.C
		čestné uznanie	Anna Mária Sudzinová, 8.C
		cena porotcu	Michal Zimovčák, 8.C
		čestné uznanie	Lucia Kaduková, 9.B
Matematická olympiáda	*Okresné*	1.	Dominika Brillová, 9.C
		2.	Daniela Bujňáková, 6.D
		2.	Dominika Hakulinová, 8.C
		3.	Karol Zentko, 8.C
	Krajské	3.	Dominika Brillová, 9.C
Pytagoriáda	*Okresné*	1.	Tomáš Ivančo, 3.A
		3.	Matej Ivančo, 8.C
Matematický expres (9. ročník)	*Celoslovenské*	2.	Dominika Brillová, 9.C Lillian Gardoňová, 9.C Ľudmila Kicová, 9.C Daniela Židiková, 9.C
ATTOMAT 5	*Celoslovenské*	2.	Dominika Brillová, 9.C
ATTOMAT 4	*Celoslovenské*	1.	Dominika Brillová, 9.C
Máš problém?	*Celoslovenské*	1.	Dominika Brillová, 9.C
Fyzikálna olympiáda	*Okresné*	1.	Dominika Brillová, 9.C

Názov súťaže	Kolo	Miesto	Meno a trieda
Chemická olympiáda	*Okresné*	1.	Dominika Brillová, 9.C
	Krajské	3.	Dominika Brillová, 9.C
Biologická olympiáda - projektová časť	*Okresné*	1.	Nina Fodorová, 8.C
Biologická olympiáda - teoretická časť	*Okresné*	2.	Petra Sobotková, 9.C
Biologická olympiáda - zoológia	*Okresné*	1.	Katarína Marcziová, 8.C
		2.	Miriam Gburíková, 8.C
	Krajské	1.	Katarína Marcziová, 8.C
Biologická olympiáda - geológia	*Okresné*	1.	Anna Mária Sudzinová, 8.C
		2.	Dominika Hakulinová, 8.C
	Krajské	1.	Anna Mária Sudzinová, 8.C
		3.	Dominika Hakulinová, 8.C
Biologická olympiáda - botanika	*Okresné*	2.	Viktória Guttová, 6.A
		3.	Daniela Bujňáková, 6.D
Geografická olympiáda - kat. G	*Okresné*	3.	Teodor Dubjel, 5.A
Dejepisná olympiáda	*Okresné*	2.	Emília Sikorová, 8.A
		3.	Tadeáš Kaduk, 9.B
Biblická olympiáda	*Okresné*	1.	Zuzana Sklenková, 8.A Dominika Brillová, 9.C Tadeáš Kaduk, 9.B
Olympiáda v ANJ	*Okresné*	1.	Aneta Jurčišinová, 7.B
	Krajské	3.	Aneta Jurčišinová, 7.B
Tu stojím ja!	*Celomestské*	1.	Lucia Kaduková, 9.B
Moje mesto	*Celomestské*	1.	Kristián Angelovič, 3.A
		3.	Michal Čačko, 3.D
Vesmír očami detí	*Okresné*	3.	Hana Brodňanská, 1.C

Hodnotenie INEKO

V celoslovenskom hodnotení škôl INEKO https://www.skoly.ineko.sk/rebricky/ sa umiestnila naša škola na **5. mieste** zo všetkých cirkevných škôl Slovenska. V rebríčku základných škôl Košického kraja sme získali **11. miesto** a medzi základnými školami v meste Košice nám patrí **6. miesto**.

Nezvyčajné utorky

Májové a júnové utorky boli iné. Neboli také, ako boli tie ostatné dni. Žiacka školská rada nám vymyslela na tieto utorky nejaké tematické oblečenie a my sme prevetrali svoje šatníky. Svojím outfitom sme fandili našim hokejistom, nechýbali prúžky, veselé nápisy, rozprávkové a filmové postavy, kvetinové vzory a veselé farby. Fotky hovoria za všetko.

spracovala: Klára; foto: archív školy

Radostný Medzinárodný deň detí

Medzinárodný deň detí začal v našej škole už ráno v školskej kaplnke sv. omšou, ktorú mali na starosti ôsmaci. Oni boli aj hlavnými organizátormi tohto radostného dňa. Spolu s druhákmi ho pripravili pre celú školu. Dievčatá z 8.C sa prihovorili v školskom rozhlase a veselý sprievod z 8.A a 8.B, na čele so školským maskotom a povzbudivým citátom, sa vybral po chodbách školy, aby radostnú náladu, ale aj sladkosť a džús od rodičovskej rady, odovzdal všetkým žiakom aj učiteľom. Ďakujeme, že sme mohli radosť rozdávať, ale aj prijímať...

spracovala: Júlia; foto: archív školy

Deň matiek

Štvrtáci nezabudli na svoje mamky a pripravili si k ich sviatku krásne prekvapenie. Druhá májová nedeľa patrila práve im a krásny darček spríjemnil sviatočné chvíle.

spracovala: Lucia B.; foto: archív školy

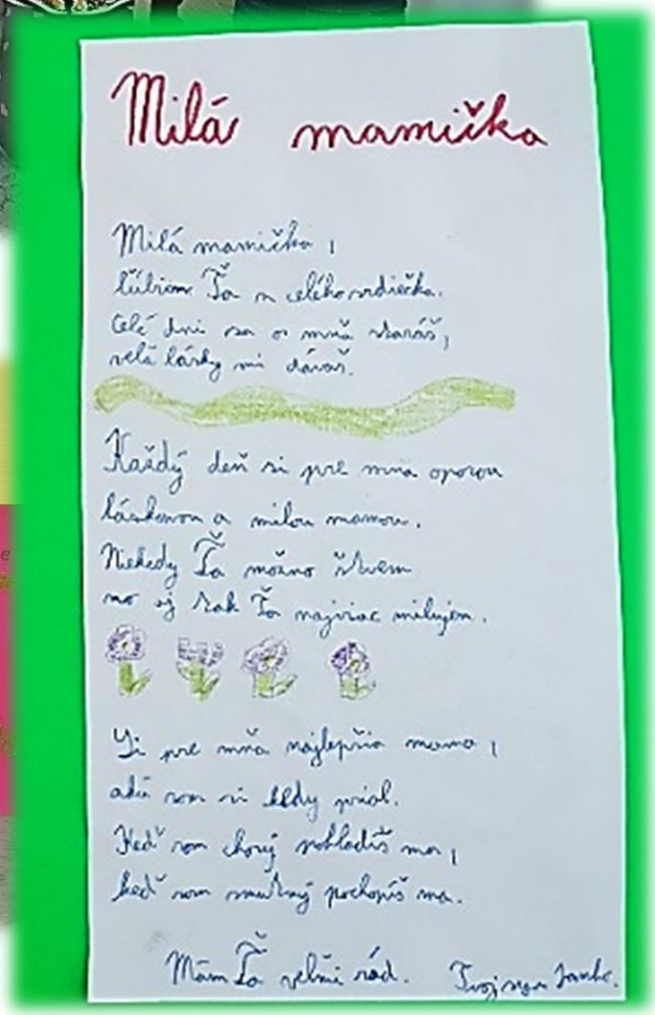

Deň mlieka

Bolo to veľké prekvapenie. Hrali sme rôzne súťaže – vedomostné aj iné. Bola to veľká zábava. Stoly boli preplnené občerstvením – puding, pribináčik, buchty, jogurt. Keď sme otvorili obálky, začala sa prvá súťaž. Museli sme poskladať kravičku. Ale boli aj ťažšie súťaže, rôzne kvízy. Keď sa skončili súťaže, vrhli sme sa na občerstvenie. Ako prvý som zjedol puding. Potom na jednohubky. Neostala ani jedna. Ďakujeme pekne kuchárkam, museli veľmi skoro vstávať, aby to pripravili.

Šimon, 4.C; foto: archív školy

Naša trieda číta

Naša trieda sa zapojila do projektu Martinusu. Mohli sme si vybrať 20 kníh, čo bolo super. Vybrali sme si napr.: Holubia agentúra, Mega dom na strome - 13 poschodí, Miles a Niles, Maxi Einsteinová...

Keď sme ich objednali, tak sme čakali, čakali a čakali. Nakoniec prišli. Urobili sme si kruh z lavíc a stoličiek. Tam pani učiteľka vybalila knihy a nalepili sme do kníh na prvú stranu nálepky „Naša trieda číta“. No niektoré knihy boli také zaujímavé, že sme si ťahali poradové čísla. Máme výpožičný lístok, aspoň tomu tak hovoríme. Tam sa zapisovalo, kto tú knihu má, kedy si ju vypožičal a kedy ju vrátil. Čítame knihy ostošesť. Mali sme aj pravidlá – „Práva každého čitateľa“.

Keď sme tú knihu prečítali, dali sme takú stopu na nástenku a napísali sme, o čom tá kniha bola.

Leo, 4.C; ilustrácia: Zuzana, 4.C; foto: archív školy

PRÁVA KAŽDÉHO ČITATEĽA

1. Právo nečítať
2. Právo preskočiť niektoré pasáže
3. Právo knihu nedočítať do konca
4. Právo prečítať si knihu ešte raz
5. Právo čítať čokoľvek
6. Právo pomýliť si knihu so skutočným životom
7. Právo čítať kdekoľvek
8. Právo čítať iba chvíľku
9. Právo čítať nahlas
10. Právo o knihe nerozprávať

zdroj: nástenka 4.C

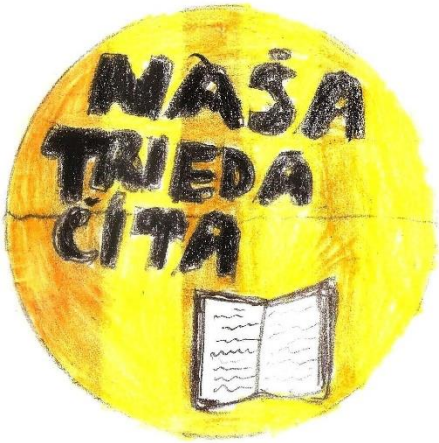

Univerzálny talent

Milí naši čitatelia,

opäť vám chceme predstaviť žiačku, ktorú pokojne môžeme nazvať „skrytý talent našej školy“. ***Dominka Brillová*** *je súčasťou* ***9.C*** *a možno ste ani nevedeli, na koľkých olympiádach a súťažiach bola, koľko úspechov má za sebou, čo robí preto, aby dosiahla tie úspechy. Zaujímavý rozhovor s ňou urobila jej spolužiačka. Stojí za to si ho prečítať a možno aj vy sa osmelíte a začnete sa zapájať do súťaží.*

Na ktoré predmety boli zamerané olympiády, ktorých si sa zúčastnila?

Zúčastnila som sa olympiád z matematiky, chémie, fyziky a biblickej olympiády.

Aká bola tvoja hlavná motivácia zúčastniť sa?

Mojou hlavnou motiváciou bolo dozvedieť sa niečo viac, ako sa učí na hodinách.

Ktorú z olympiád považuješ za svoj doposiaľ najväčší úspech?

Za najväčší úspech považujem tohtoročné 3. miesto v krajskom kole chemickej olympiády. Olympiáda sa venovala faktorom ovplyvňujúcich rýchlosť chemických reakcií – siedmacké učivo. A potom tam boli zlúčeniny síry, ich vlastnosti, reakcie.

Ako sa na olympiády pripravuješ?

Pani učiteľky mi dopredu vysvetľovali učivá. Pri biblickej sme si s pani učiteľkou Kupkovou prechádzali Exodus a ona mi dávala potom otázky.

Opakuješ si niečo tesne pred olympiádou? Pripravovalo sa ti lepšie na olympiády počas dištančného alebo ti to viac vyhovovalo prezenčne?

Tesne pred olympiádou už nič neopakujem, zvyknem si dať tak 24 hodín pauzu pred olympiádou od učenia sa na ňu, pretože vtedy som zvykla mať pocit, že som na všetko zabudla. Kedy sa mi pripravovalo lepšie? Ťažko povedať. Keď som sa pripravovala prezenčne, stretli sme sa s pani učiteľkami osobne, je to iné ako online. Vážim si, že aj teraz, keď sa mohlo komunikovať iba online, si pani učiteľky našli na mňa čas. Keďže sme mali aj menej hodín, tak som mala viac času na štúdium. Ťažko povedať, čo bolo lepšie.

Vedela by si nám odporučiť metódu efektívneho učenia?

Hlavne dávať pozor na hodinách. Väčšina, i keď nie všetci učitelia, nedávajú do písomiek informáciu, ktorá neodznela na hodinách alebo ktorú nenapíšeme medzi poznámky.

Ako sa učíš ty? Čítaš si nahlas alebo počúvaš pri tom hudbu? Používaš nejaké memorovacie techniky?

Väčšinou si párkrát prečítam poznámky, ak učiteľ zvykne skúšať každú hodinu, tak potom pri príprave na písomku pre mňa nie je potrebné sa to učiť ešte raz. A čo sa týka tých techník, pri slovíčkach z angličtiny si zvyknem tie, ktoré si nepamätám, častejšie prepísať.

Čo ťa povzbudzuje v učení?

Túžba po objavovaní nových poznatkov.

Máš aj nejaký citát, ktorý ťa povzbudzuje? Čo keď nedostaneš známku, ktorú si očakávala aj napriek tomu, že si sa snažila? Čo s neúspechom v škole?

Cez neúspechy sa snažím preniesť, vždy príde nejaký slabší okamih, dôležité je dať do toho všetko. Niekedy sa mi stávalo, že som mala z niečoho skvelý pocit a potom zrazu 2 (pri diktátoch aj 3). Vtedy je potrebné sa viac pripraviť na ďalšiu písomku alebo sa prihlásiť na odpoveď. Nie je dobré si nechávať opravovanie známok na koniec polroka.

Čo by si odkázala niekomu, kto by sa chcel/chcela zúčastniť nejakej olympiády, len si nie je istý/istá či by to zvládol/zvládla?

Určite by som to odporučila. Aj keď sa neumiestni, vždy sa dozvie niečo nové. Môže sa mu to neskôr v živote hodiť. Tiež si myslím, že ocení osobnejší prístup pani učiteľky.

Je podľa teba škola a dobrý prospech len o intelekte alebo aj o snažení sa, o aktivite?

Treba sa snažiť, vložiť nejaké úsilie do učenia.

Aké povolanie ťa najviac láka do budúcnosti?

Kariéra vedkyne alebo učiteľky. Práca učiteľky hlavne preto, lebo mám rada pocit, keď niekomu pomôžem – dovysvetľujem. Cez dištančné vyučovanie mi veľmi chýbalo zvyčajné behanie po triede pred písomkou, kedy som vysvetľovala ostatným ich otázky.

Ktorá olympiáda bola pre teba najzaujímavejšia?

Najzaujímavšie boli pre mňa olympiády z chémie a biblická olympiáda. Veľmi ma baví študovanie vzorcov. No, veľmi nemusím, keď na olympiáde treba napísať aj postup, resp. obhájiť svoj výsledok.

Prečo bola pre teba biblická olympiáda jedna z najzaujímavejších?

Väčšinou som si pri študovaní povinných kníh (Exodus, Jonáš a Ján) zvykla prelistovať Bibliu aj na iných stranách, dočítala som sa teda aj príbehy, ktoré som ako dieťa nepoznala.

Z ktorých predmetov sa najradšej zúčastňuješ na olympiáde?

Nie je to tak úplne predmet, ale rada sa zúčastňujem IQ olympiády. Mám veľmi rada hlavolamy a sudoku.

Prečo práve IQ olympiáda? Čo je na nej iné, špecifické? Skús namotivovať svojou odpoveďou ďalších žiakov, aby našli odvahu zúčastniť sa akejkoľvek olympiády, súťaže... možno aj dobrý pocit, že získam nové vedomosti, skúsenosti?

IQ olympiáda najmä preto, že tam netreba poznať žiadne vzorce, preto to odporúčam aj tým, ktorí sa možno neradi učia naspamäť rôzne vzorce alebo teóriu. Úlohy sú väčšinou zamerané napríklad na to, že ktorý obrázok pasuje do diery alebo koľko je na obrázku trojuholníkov. Pri vyšších kolách pribúdajú aj testy na pamäť. Súťaže ako IQ olympiáda a ATTOMAT beriem ako súťaže na precvičenie mozgových závitov úlohami, ktoré sa v škole riešia pomenej.

Dominike ďakujeme za reprezentáciu našej školy a v ďalšom štúdiu na gymnáziu jej prajeme veľa úspechov.

Za rozhovor ďakuje

Petra; foto: archív školy a facebook IQ olympiády

V zajatí monitoru III

Počas dištančného vzdelávania si deti všímali prírodu možno viac, ako pred tým. Tešili sa každej novej rastlinke a každej fotke. Prinášame víťazné projekty z biológie i milé jarné postrehy z prírody.

Nina, 8.C

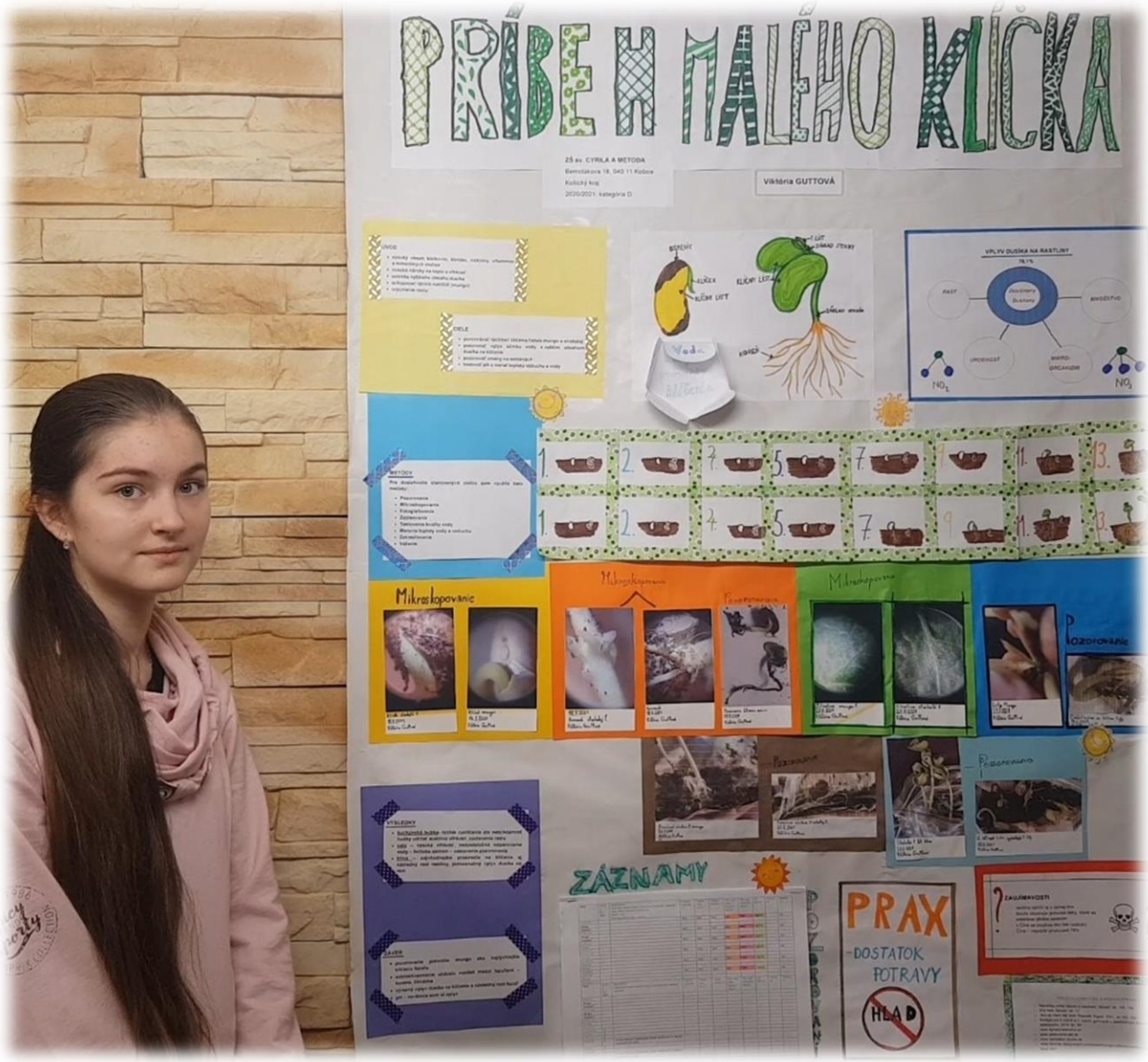

Viktória, 6.A

Veternica hájna

- *Má biele kvety.*
- *6 až 8 okvetných lístkov obklopuje biele tyčinky.*
- *Má rada svetlo.*
- *Kvitne skoro na jar.*
- *Často tvorí väčšie porasty.*
- *U nás v lese rastie najčastejšie pod dubmi a bukmi, kým nemajú listy.*

Kamil, 5.C

Na prechádzke lesom

Júlia K., 6.B

Kosatce

Dorota, 6.A

Netopier

- *Netopiera som ešte nikdy pred tým nevidela.*
- *V svetle baterky sa nádherne leskol.*
- *Netopiere sú zákonom chránené zvieratá.*
- *Netopiere môžeme nájsť v jaskyniach.*

Salamandra škvrnitá

- *Má žltočierne alebo čiernožlté sfarbenie.*
- *Po celom tele má žlté fľaky.*
- *Najčastejšie ju môžeme nájsť v lese.*

Alžbeta, 5.C

V našj záhradke a predzáhradke

Z týchto púčikov budú krásne hortenzie.

Straka si na chvíľu sadla na náš plot.

Snežienky nás na tomto mieste čakajú každú jar od roku 2018. Sú krásne...

Bergenia srdcovolistá patrí medzi prvé jarné kvety. Jej kvetom nevadí ani posledný sneh.

V záhradke aj v predzáhradke nám začali kvitnúť fialky.

Hana, 6.B

Dištančné vzdelávanie – ZA a PROTI

Žiakom 2. stupňa sme položili otázku, ako hodnotia dištančné vzdelávanie.

- Najviac sa mi páčili asi hodiny geografie, lebo sme sa neučili len prísne, ale často sme sa aj hrali alebo pozerali zaujímavé, poučné a fascinujúce videá o krásach Európy.
- Na dištančnom vzdelávaní sa mi páčilo, že keď sme si písali poznámky, tak sme mohli ísť svojím vlastným tempom a stihli sme si napísať všetko, pretože nám posielali prezentácie.
- Páčilo sa mi, že nás na niektoré hodiny slovenčiny pani učiteľka rozdelila do skupín a úlohy sme si vypracovávali v skupinách.
- Jeden z predmetov, ktoré ma bavili, boli online hodiny matematiky, ktoré mi vždy prebudili ráno a naštartovali mi deň.
- Z online vyučovania bola najlepšia hodina biológie. Pani učiteľka bola milá a snažila sa nám učivo vysvetliť čo najlepšie. Naučila som sa veľa vecí. ktoré budem potrebovať do života, či už prvá pomoc, šokové opatrenia alebo ako ošetriť zlomeninu, za čo pani učiteľke ďakujem.
- Hodiny matematiky boli s našou triednou pani učiteľkou, takže vždy boli veľmi priateľské a príjemné. Pani učiteľka si dala veľmi záležať, aby sa nám hodiny páčili a aby sme sa naučili čo najviac.
- Super hodina bola chémia. Pani učiteľka našla vždy nejakú super prezentáciu a z nej sme si odpisovali poznámky. Často bol pripojený aj nejaký pokus.

spracovala: Emília

Dištančné vzdelávanie

Z domu sa mi ťažšie učilo,
no až tak ma to nemučilo.
Dlhšie vyspávať som mohla,
so súrodencami vo všetkom som sa zhodla.

Doma sme mali len niektoré hodiny,
napríklad matika, slovina, anglina i dejepis bol iný.
Mali sme aj geografiu, biológiu, náboženstvo či fyziku,
vyhýbali sme sa hromadnému styku.

No už aj iné hodiny chcela som,
v posteli som o tom hovorila s Mesiacom.
Chýbala mi škola, kamarátky,
aj spoločne s rodinou strávené sviatky.

Zuzana, 6.A; ilustrácia: Emília

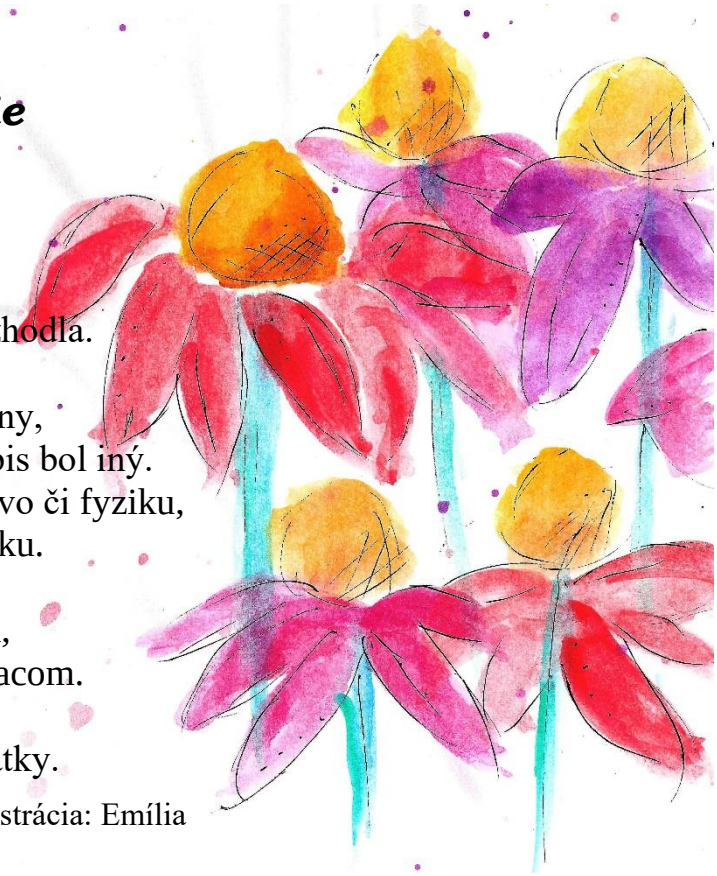

Sopky na geografii

Pani učiteľka nám pripravila,
aby nás pobavila,
sopku vybuchujúcu,
radosť vzbudzujúcu.

Všetci vyskúšať sme to chceli,
bol to nápad skvelý.
Tak úloha domáca,
bola táto práca.

Ja som ju z lega spravila,
veľmi som sa zabavila.
Video som zostrihala,
efekty pridala
a už len dúfala,
že som to dobre zrealizovala.

Adela, 5.A

Ako bolo na dištančnom

Matika je super vec,
išiel by som s ňou na tanec.

Slovina je veľká sranda,
s pani učiteľkou sme veľká banda.

Biológia je veľká vec,
jaj, dúfam, že ma nezje dravec.

Geografia je veda,
naučiť sa ju treba.

A teraz sa bavím s anglinou,
naučili sme sa ju hrou.

Dobre sa mi učilo,
veľmi sa mi páčilo.

Ondrej, 5.B

Najčastejšie hlášky na online hodinách

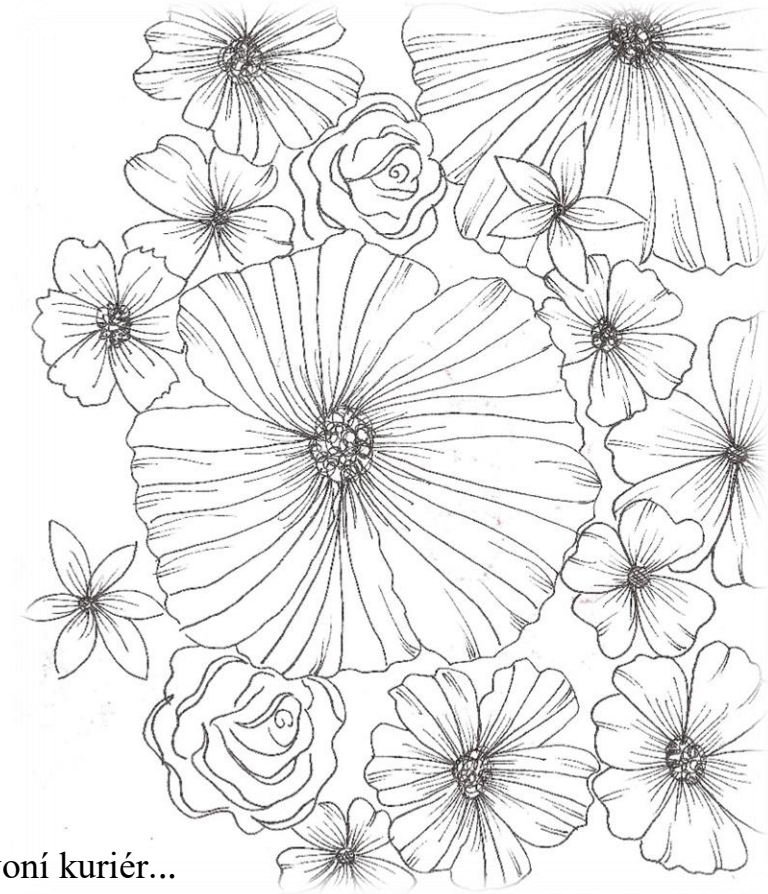

- Nejde mi mikrofón...
- Nejde mi kamera...
- Nepočujem vás, haló,...
- Počujete ma?
- Sekáte mi...
- Pomaly sa mi zapína mikrofón...
- Prepáčte, zaspal som...
- Mama mi nenastavila budík...
- Bol som vyvenčiť psa...
- Haló, haló, deti, počujete ma?
- Vidíte ma?
- Nevidím prezentáciu...
- O 5 minút končíme...
- Blbne mi wifi...
- Som v čakárni...
- Neviem sa pripojiť...
- Vyhodilo ma...
- Zabudol som...
- Pani učiteľka, môžem odbehnúť? Zvoní kuriér...
- Nemôžem si zapnúť kameru, vlasy mám ako po výbuchu...
- Počkajte chvíľu, idem povedať mame, aby prestala vysávať...

- Pani učiteľka, teraz nemôžem, lebo mi zhorí mäso...
- Musím si „regenerovať“ heslo na počítači...
- Môžem si skočiť po zošit do druhej izby?

spracovala: Nela, 5.A; ilustrácia: Petra

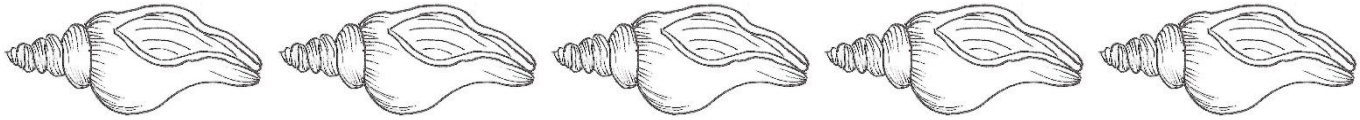

Deň Zeme

Deti každého oddelenia trávili posledný aprílový týždeň zaujímavými aktivitami v rámci projektu s názvom Deň Zeme. Pripravili ho pre nich ich pani vychovávateľky. Deti sa vyzbrojili rukavicami, vrecami a zbierali odpadky okolo školy. Taktiež sa učili rozlišovať a triediť odpad, hovorili o znečisťovaní ovzdušia, riek a lesov, ale, samozrejme, aj o ochrane našej planéty Zem. Na záver deti vytvorili plagát alebo nástenku, kde zhrnuli všetko, čo sa dozvedeli v daný týždeň.

Deň matiek v ŠKD

Každý rok sa druhá májová nedeľa nesie v znamení osláv všetkých mamičiek. Je to oslava materstva, obetavosti a lásky matiek voči svojim deťom. Ku Dňu matiek už tradične patria rôzne pozornosti a darčeky. Veľkú radosť každej mamičke spraví práve darček od jej dieťatka či viacerých detí. Milá kresba, kostrbaté srdiečko, drobnosť, ktorú dieťa vytvorilo alebo milá básnička. A touto myšlienkou sa niesol práve prvý májový týždeň v ŠKD. S veľkou chuťou, radosťou a hlavne láskou deti vytvárali darček pre mamičky. Bol to veľmi krásny čas. Veríme, že aspoň takýmto spôsobom sme mohli prispieť k tomuto nádhernému sviatku. Buďte požehnané, drahé mamičky!

Enkaustika v ŠKD

Hovoríte si: „Fíha, čo to je?“ Aj s tým sa deti stretávajú v poobedňajších hodinách. Enkaustika je maliarska technika, pri ktorej sa používa roztavený farebný vosk, ktorý sa nanáša na kriedový papier. Nástrojom na maľovanie sú špeciálne vyhrievané perá alebo enkaustické žehličky. A výsledok? Posúďte sami. ☺

Kúsok jari z oddelení ŠKD

upravila: Lucia Mihaliková, vychovávateľka; foto: archív školy

Tvorím, tvoríš, tvoríme...

Literárne práce, ktoré napísali žiaci do súťaží, ponúkame aj vám, milí naši čitatelia. Nech všetkým, ktorí majú radi poéziu aj prózu, spríjemnia krásne chvíle oddychu počas prázdnin.

V našej galérii nechýbajú ocenené práce zo súťaže Literárne Košice Jána Štiavnického na témy: ***Čarovná kolobežka***, ***Najkrajšie miesto na svete***, ***Môj dedko vypil elixír mladosti***.

Čarovná Kolobežka

Na svete vravieva sa:
„Najlepšia je prirodzená krása!“
V továrni sa ale stala chyba,
kolobežku tam nazvali Ryba.

Bola ona v tom, že bude žiť v mori.
S tou predstavou sa už dlho borí.
Ako má vedieť, či to zvládne?
Bude plávať alebo žiť na dne?

Rybka nevedela, ako to vymyslí,
musela použiť všetky svoje výmysly.
Pondelok? Trénovať bude potápanie.
V utorok sa naučí plaziť po dne.

Streda bude časom naháňačiek na útese,
štvrtok bude malým sviatkom v plese,
Podporná skupina pre zvláštne ryby
v piatok,
sobota a nedeľa, to je čas plný šarvátok.

Geniálny plán bol vymyslený!
Na recyklovaný papier detailne
nakreslený.
Blížil sa už aj deň D,
kamoška ovca rybku ráno zobudila:
„Bee!“

Došla rýchlo na tú pláž,
nepotrebovala kamufláž.
Skočila, čľup, do vody,
s rybami nemala žiadne nezhody.

Po čase si našla aj priateľku,
roztomilú zlatú rybku Nátierku.
„Ponúkam ti jedno kúzelné želanie,
pozor, máš iba jeden pokus na prianie.“

„Nuž, potom chcem byť taká ako ty,
plniť rybkám želania, ľuďom dávať
klenoty.“
„Ja mám možno lepší nápad,
mohla by som ťa poslať na Divoký
západ.“

„To sa mi veru páči,
budem sa prevážať, ako sa mi uráči.“
„Dobre, splním ti to prianie,
pridám k nemu malé venovanie.“

Zlatá rybka trikrát šplechla chvostom,
kolobežka sa ocitla pod čarovným
mostom.
Nebol to obyčajný most, bola to dúha,
Slnko na ňu smiešne grimasy strúha.

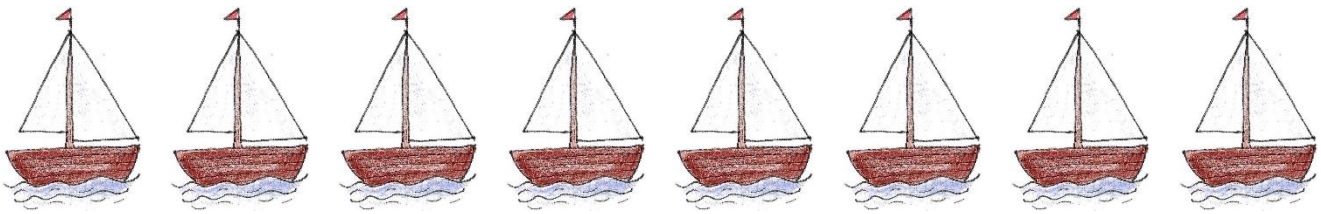

„Vitaj tu u nás hore, mojko.
Toto je slečna Dúha a ja som Slnko.“
„Teší ma, ja som kolobežka Ryba,
sem hore ma poslala zlatá ryba.“

„Tak to si potom isto čarovná!
Nie si ty náhodou ciest kráľovná?“
„Netuším, kto som, chcela som ísť na
západ,
to rybka dostala tento nápad.“ „Tak ja
ti teda niečo poviem.
Toto nie je planéta Zem.
Zlatá rybka ťa poslala na Jupiter.“

„Nám tu pršia diamanty,
rozvážať ich budeš len ty.
Budeš nimi plniť priania,
všetkých detí najtajnejšie želania.“

„Odteraz si pre nás čarovná,
vitaj medzi nami, ciest kráľovná.“

Michal, 8.C; ilustrácia: Ema Mária

Báseň o čarovnej kolobežke

Štart.
A kde je môj cieľ?
S kolobežkou čarovnou kam dôjsť chcem?
Kolobežka rýchlo bežká.
Dáva pocit úžasný!
Keď mám vietor kolo uší
a srdce mi pritom búši,
cítim sa ako s krídlami.
Zavriem oči a dole rútim sa...
Voz ma, moja kolobežka!
Poletíme dolu z briežka!
Roztiahni krídla a leeeeť!
Spolu prežijeme nádherný let!
Zrazu počuť rachot nemilý,
kolieska má zradili.
Bola že to krása milá!
Kolobežku čarovnú som si dlho neužila.
Preto idem domov pešky
bez rozbitej kolobežky

Laura, 5.B

Tóny

Trhane sa nadýchla a jemne kývla na
klaviristu
a on začal hrať.
V ušiach sa jej rozozvučali tóny klavíra
a ona začala spomínať.

V hľadisku bola len tma,
zrak sa jej oslepoval v bielych svetlách.
Nevzdala sa však a zahľadela sa za ne,
až kým nezbadala obrysy postáv sediacich
na zamatových sedadlách.

Klavír ďalej hral a jej sa pred očami zjavili
tváre.
Tváre ľudí, ktoré jej boli príliš známe.

Práve oni museli vždy počúvať jej hranie
doma,
aj vtedy, keď už to pre nich bola
ťažká zóna.
A ona si uvedomila, ako ich má rada...

Klavirista hral búrlivé tóny
a ona spomínala aj na tie ťažké zvony.
Keď bola vyčerpaná a mala chuť všetko
zabaliť.
No napriek tomu vytrvala zvuky ladiť.
A vtedy si uvedomila, čo pre ňu hudba
znamená.
Neodlučiteľnú súčasť jej samej, ona
sama...

Predohra bola takmer na konci
a klavirista sa na ňu významne pozrel,
cítila dych na pleci.
Mala studené ruky.

Nasadila si husle pod bradu,
pred očami sa jej premietli všetky tie
roky hudby pôrodu.

Začala hrať.
Slákom rozozvučala struny.

A keď zahrala posledný tón, vedela,
že už nikdy tú skladbu nezahrá tak ako
vtedy, ostala bledá...

V hľadisku ľudia začali tlieskať a vstávať
zo sedadiel
a ona sa uklonila – vzlykom.
Síce videli huslistku v dlhých elegantných
šatách,
ktorá podala ohromný výkon.
To, čo nevideli, boli slané cestičky na jej
lícach v hmlách.

Biele svetlo reflektorov už nebolo také
oslepujúce,
mohla si poobzerať všetky tie usmiate
tváre vrúcne.
Cítila, že to miesto sa práve stalo jej
najmilším,
pretože v ten večer
tam nechala kus svojho teplého srdca...

Zuzana, 8.A; ilustrácia: Petra

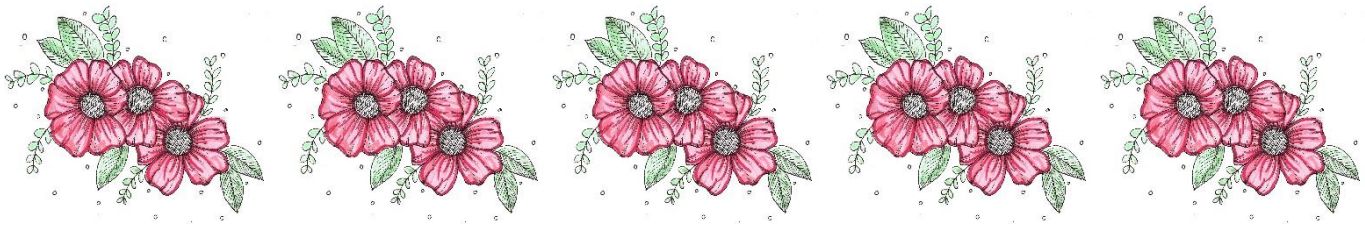

Môj dedko vypil elixír mladosti

Dedko vypil čosi číre, čosi zvláštne,
čo v ňom prebudilo mladé vášne.
Začal sa správať trocha čudne,
ale vôbec to nevyzerá nudne.

Ráno, keď som vstala,
ohúrená som sa vzdala..
Dedko fešák s ryšavými vlasmi,
ktoré mu osiveli časmi.

Ďalšia vec mi prišla iná,
že dedko do mobilu zíra...

A ja som preňho len ako hmlovina!
Nejaké videá si prezerá,
asi si stiahol TIK-TOK, tak to vyzerá!

Po obede fotky robí na Instagram,
ja len oči prekvapene otváram.
Už viac sledovateľov má než ja!
Trošku som z toho taká nesvoja.

S mladými chodí po ulici,
už ho nespoznávajú ani rovesníci.
Pozerajú sa... Je to naozaj on?
Myslia si o ňom, že je asi blázon.

Po záhrade behá a na YouTube robí videá.
Neviem, skade tie nápady čerpá,

Ale musím uznať,
fakt dobre to vyzerá! ☺
Celá nešťastná je z neho babka,
môže za to asi tá čudná kvapka...

Lucia, 9.B; ilustrácia: Petra

Môj dedko vypil elixír mladosti

Podala som dedkovi pohár s vínom. A vravím mu: „Keď vypiješ toto víno, potom si trošku pospíš. Keď sa zobudíš, omladneš...“

„Dobre, ale budem naozaj mladý?“ spýtal sa a pozrel mi priamo do očí.

„Áno, budeš,“ usmiala som sa a sprisahanecky žmurkla.

Dedko vypil víno a zavrel oči. O necelých päť minút už tvrdo spal. Ja a moji súrodenci sme si rýchlo vybrali z ruksaku kozmetiku. Natreli sme mu na tvár najprv bylinkovú vodičku, aby sa mu koža trochu prečistila. A zafarbili sme mu aj vlasy. No a potom sme mu na tvár dali make-up. So súrodencami sme si ťapli, ale urobili sme to naozaj veľmi potichu.

Asi o polhodinu sa dedko zobudil. Chvíľu sedel na stoličke, vzápätí sa postavil a podišiel k zrkadlu. Pozrel sa doň a usmial sa. „Mali ste pravdu. Vyzerám omnoho mladšie. No len,... či aj moje kĺby sú tiež mladé?!“ a začal robiť kliky. Po asi pätnástich zadychčaný vstal, obrátil sa smerom k nám a slávnostne prehlásil: „Odteraz si každý deň dám pohár vína. Odteraz bude víno pre mňa znamenať ten najlepší liek na starobu!“

Staroba je teda len v našich hlavách. Mladosť predsa znamená - mladého ducha.

Ráchel, 8.C; ilustrácia: Ema Mária

Najmilšie miesto na svete

Predo mnou mapa celého sveta,
no mne zišla na um len jedna veta
s otázkou prostou na rovinu:
„Máš rád svoj domov, svoju domovinu?“

Zaloviť musel som v pamäti,
či nemám radšej miesto, kde svieti
slnko po celý rok
a more majú len na skok.

Mohutné štíty lákali ma stále,
chcel som stáť na vysokej skale
a hľadieť dolu na okolitú krásu,
vybrať si v živote najlepšiu trasu.

Pochybnosť, úvaha prešla ma zrazu,
keď som si pomyslel na toľkú skazu,
čo v poslednej dobe rinie sa svetom.
„Chcem domov s obyčajným letom.“

Tie naše hory, roviny a diale,
pozrieť si nížiny a krásne kraje.
Aj vrchy sú na dosah ruky,
pod nimi prekrásne lúky.

Veď všade navôkol príroda dýcha,
to je môj domov a moja pýcha.
Nemusím chodiť po širom svete,
najkrajší poklad je v srdci. To viete.

Viliam, 8.C; ilustrácia: Ema Mária

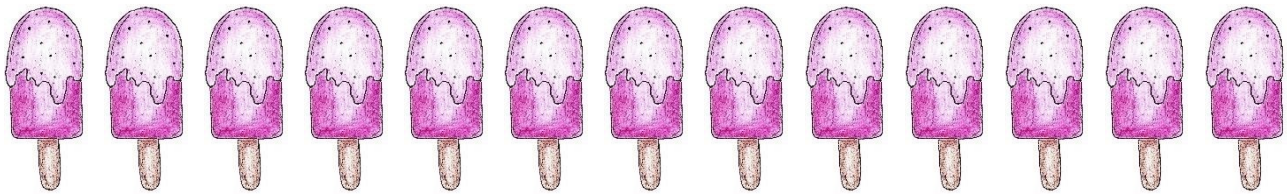

Čarovná kolobežka

V nadpise sa píše čarovná kolobežka, ale to je podľa toho – pre koho. Áno, je pravda, že je to prototyp, ktorý vyšiel iba tento rok, ale inak nič nové pod slnkom.

Má vylepšené riadenie a reaguje aj na najmenší pohyb kormidlom. No nie je to skvelé? A to nie je ani zďaleka všetko! Rýchlosť sa zvýšila na doteraz nepoznanú. Na displeji vpredu je pripojenie na Bluetooth, komunikovanie na diaľku a dokonca si môžem robiť aj fotky, čo som, mimochodom, už dosť využila a je to fakt mega! Úložný priestor má 1 mil. GB. A samozrejme, ukazuje aj celkový stav, no to museli zväčšiť, keďže niektorí „skúsenejší“ to mali problém vidieť. Do kolies výrobcovia nainštalovali ďalší motív. Doteraz boli iba na vodu, na skoky, na teleport a na lietanie. Na mojej sa však dá...Z toho ani nedýcham. Dá sa tam... Spať. Kolesá sa zmenia na hladké a kolobežka prevezme riadenie. Ach, spať... Čo sa tak čudujete? Príde vám to ako normálka? Možno... Avšak my to ako normálku neberieme. My totiž nespíme. Neustále pracujeme a o takom niečom ako oddych sa nám môže iba snívať. Teda nemôže. Sníva sa iba v spánku a opakujem... My nespíme! To je pre nás úplne niečo nové a budem si musieť naštudovať návod, ako na to.

Myslím si, že táto kolobežka bude hit a zapíše sa do histórie ako objav storočia a možno si potom aj pospíme. Ja len dúfam, že ťa to nijako zle neovplyvní, lebo to by nikto z nás nikdy nechcel. Veď my sa tu každý deň od rána do rána kolobežkujeme iba pre teba.

Vŕta Ti v hlave, kto vlastne sme?

Predsa neuróny.

Katarína M., 8.C; ilustrácia: Ema Mária

Môj dedko vypil elixír mladosti

Môj dedko je výnimočný. Mám veľa dôvodov si to o ňom myslieť. A to, že vypil nejaký elixír mladosti, nie je nijaká fantázia. Pokojne to môže byť aj skutočnosť.

Vyrobiť elixír mladosti – nebolo by to super? Najmä starší ľudia by to ocenili. Nemali by toľko starostí a určite by boli oveľa veselší a usmievavejší. A kto by ho vyrobil? Vedci, lekári, alebo nejaký alchymista? Aké by bolo jeho odporúčané dávkovanie? A bol by vôbec bežne prístupný ľuďom?

Neviem. No ja som presvedčený, že nejaký elixír mladosti môj dedko tajne vynašiel už dávno predtým, ako sme o takom čosi začali premýšľať. Určite ho urobil iba málo a napil sa ho iba on.

A prečo si vlastne myslím, že nejaký zázračný elixír vypil? Ak niekto vypije taký elixír, urobí to s ním, pochopiteľne, niečo nadprirodzené. To znamená, že aj starček sa môže naraz správať ako mladík a starenka ako mladé dievča. Na dedkovi už dlhší čas pozorujem takéto akési nadprirodzené zmeny. Stal sa na svoj vek mimoriadne aktívnym.

Moji starí rodičia bývajú v byte, ale popri tom vlastnia aj neveľkú záhradu. Leží neďaleko železničnej trate, či skôr pod ňou. Trať je totiž postavená na vysokom násype.

V záhrade stojí drevená búda, postavená z dosiek a železničných podvalov. Vedľa stojí malá plechová búda s náradím, takzvaný „plecháč“ a vedľa neho kovová stavebná maringotka na štyroch kolesách, ktorá je tam už od nepamäti. Je poslušne zaparkovaná pri plote, na jej prednej časti je stále funkčné spriahadlo, ktoré by sa dalo pripojiť za nejaký nákladiak a ten by to mohol odtiahnuť. Nič také sa už, žiaľ, nikdy nestane, pretože cesta, ktorá vedie pomedzi záhradky, sa za tie roky zúžila a zarástla. Ktovie, ako sem ten príves vôbec dostali!

Z oboch strán tejto skupinky „stavieb“ sú postavené malé drevené ohrady, takisto zo železničných podvalov. Sú to miesta pre kompost.

V záhrade sú asi štyri áre ornej pôdy, hriadok so zeleninou, ako hrach, mrkva, petržlen, tekvice, patizóny, zemiaky, cibuľa, paradajky, papriky, niekedy aj uhorky. Je tu aj zopár mladých stromčekov, ktoré sú vysadené pekne do radu, žiaľ, nakoľko sú mladé, ich úroda neprevyšuje sedem plodov ročne (ale som presvedčený, že raz budú rodiť oveľa viac). Uprostred záhrady je jeden veľmi starý, naklonený strom, ktorý zase nemáva veľkú úrodu kvôli tomu, že je veľmi starý. Ďalej sa v záhrade nachádza maličké tehlové ohnisko, nízke parenisko, niekoľko kríkov popri plote a niektoré hriadky sú ohraničené peknými betónovými panelmi v tvare vlnoviek. Zvyšok záhrady pokrýva urovnaný a starostlivo vykosený hustý trávnik. Všetky hriadky sú krásne usporiadané, cestičky rovné a, ako som už spomínal, celá záhrada pokosená.

Ale vďaka komu to tu tak vyzerá? Ak by som povedal: „Spravuje to tu môj dedko.“.... asi málokto by mi uveril. Už veľa ráz som pri udržiavaní záhrady dedkovi pomáhal a naozaj som sa presvedčil, že to nie je ľahké. Treba okopávať, prekopávať, obkopávať, zakopávať, vykopávať,... Ale aj čerpať vodu zo studne, polievať, kosiť, voziť všeličo vo fúriku, upratovať, hrabať, strihať konáre, píliť, aj keď málo, ale oberať, presádzať rastliny,...

Na to by jeden obyčajný dedko nestačil. Preto ten môj určite vymyslel elixír mladosti...

Adam, 8.A; ilustrácia: Ema Mária

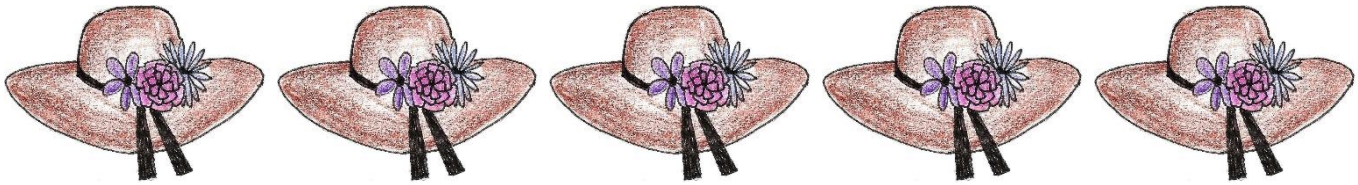

Môj dedko vypil elixír mladosti

„Aha, holub!“ Bolo príjemné letné popoludnie a ja som s dedkom išla na túru, keď v tom som zbadala holuba.

„Ale veď je ich tu kopec,“ odpovedal dedko.

„Lenže tento niečo nesie!“ A naozaj, holub niečo niesol. A nielen tak niečo, ale fľaštičku so zelenou tekutinou.

Prestali sme mu venovať pozornosť a pokračovali v túre. Po niekoľkých minútach sme si dali prestávku a dedko si nalial vodu. No tesne predtým, ako ju stihol vypiť, znovu sa objavil ten istý holub s fľaštičkou a pustil ju nad dedkom. Počas pádu sa fľaštička otvorila a celý jej obsah sa vylial do dedkovej vody. S tou zelenou tekutinou ju vypil.

A vtom sa začalo diať niečo čudné. Dedko ako keby mladnúť začal. Pomaly sa vzpriamoval a začali sa mu vyhladzovať vrásky.

„A je to tu!“ dedko zahlásil. Musel si všimnúť môj zmätený výraz, lebo dodal: „Keď je človek starý a príde jeho čas, priletí holub s elixírom mladosti. Keď zaúčinkuje až do konca, privedie ho k ostatným, ktorí už nie sú medzi nami. Vypiť tento elixír znamená prijať začiatok konca.....“

Dedko mi zvyšok dovysvetľoval a ja som sa chcela vrátiť naspäť domov. No on rozhodol, že budeme pokračovať. Išli sme teda ďalej. Po chvíli som to už nevydržala a spýtala sa: „Kam to vlastne ideme?“

„Na moje najmilšie miesto,“ žmurkol na mňa. Počas cesty vyzeral stále mladšie a mladšie. Už nemal žiadne vrásky a chodil vzpriamene bez pomoci paličky.

„A sme tu!“ zahlásil už odo mňa výrazne mladší dedko. Dostali sme sa na malú čistinku.

„Tu som dostal svoju obľúbenú kolobežku a strávil som tu najväčšiu časť svojho detstva...“ už mi vravelo malé dieťa...

„Dedko, nie je ti smutno, že zomieraš?“ spýtala som sa skleslo.

Dedko ako drobné batoľa mrmlal: „Ale ja nezomieram úplne. Nikto nezomrie, ak aspoň niekto, kto ho mal rád, ešte žije s jeho spomienkou.“

Vtom sa premenil na holuba, vzlietol do výšok aj s fľaštičkou elixíru a zanechal za sebou všetko...

Anna Mária, 8.C; ilustrácia: Ema Mária

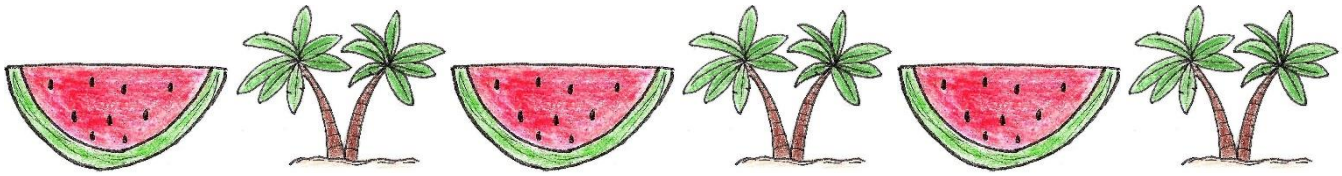

Môj dedko vypil elixír mladosti

Ahojte! Moje meno je Anna Dubnička. Mám trochu zvláštne meno, no aj tak sa nevyrovná môjmu čudnému dedkovi Alfonzovi. Je taký čudný, že by ste z neho dostali záchvat smiechu. Poďme však pekne od začiatku...

Dedko Alfonz býva vo veľmi malej a skromnej chatrči. Je to vysoký a chudý muž, až mu rebrá vyskakujú spod kože ako nejaké skákalky. Bradu má ako Mikuláš, fúzy rozstrapatené ako seno a oči vypučené do diaľky. A to sme ešte len na začiatku. Teraz vám prezradím, čo vyviedol počas letných prázdnin.

Začína sa to ako obyčajne otravným ranným budíkom, ktorý neustále crnká, brnká, trnká... No Alfonzovi to neprekáža! Strčí budík do vedra s vodou a má vybavené. Ale potom už nie je zábava stále ležať a spať, a tak vstáva z postele a ide si urobiť raňajky. Na raňajky má surovú kačku, tvrdú – polouvarenú ryžu a šalát so sardinkami. Možno sa vám to zdá nechutné, ale jemu to chutí práve takto. Zje to celé takmer na jeden hlt, až sa za ušami oblizuje. Po chutných raňajkách si opäť odkráča ľahnúť. Taký je to spachtoš! A viete, akú má dedko parádnu posteľ? Na drevenej doske, ktorá stojí na štyroch drevených nožičkách, ležia štyri matrace, tri deky, dva vankúše a piati plyšoví medvedíkovia. Posteľ je taká vysoká, že niekedy tam nevie ani vyliezť. Vždy, keď sa ponorí do hlbokého spánku, myslí len na

jedinú, jedinučkú vec: na manželku Brigitu. Predstavuje si, ako spolu sedia na obláčiku, ako letia nad krajinou a ako Brigitina hlava leží na jeho pleci. A pritom sa spolu pozerajú na krásny a pestrofarebný západ slnka. Už, už sa schyľuje k bozku... no vtom dedko vyskočí z postele a beží vypnúť rúru: „Ách, niéééééé!!! Môj milovaný koláčik!“ Kričí, až sa celý domček otriasa. Keď konečne vypne rúru, dym sa roznesie po izbe. Chudák Alfonz! Ide ho tam zadusiť.

Niekedy si aj myslím, že dedko je ako malé decko. Čo mám s ním však robiť? Mám ho rada takého, aký je. Aj nemotorného, aj popleteného. Onedlho sa vyberie, ako to často robí, na prehliadku fotiek, ktoré má vo vedľajšej izbe v „šuflíku“. Začne si ich prezerať, až v malej škatuľke zbadá niečo zvláštne. Na škatuľke je ceduľka s jeho menom. Najprv sa ju bojí otvoriť, no potom to nevydrží a škatuľu otvorí. Je v nej nejaká čudná nádobka naplnená až po okraj žltkastou vodou. Vedľa nej list, v ktorom sa píše:

Ó, môj milovaný Alfonz! Veľmi mi chýbaš a teším sa na naše ďalšie stretnutie. Píšem Ti z vychýrených kúpeľov. Keďže si teraz tak ďaleko odo mňa, posielam Ti aspoň liečivú vodu. Keď z nej vypiješ jeden glg, dostaneš silu mocného chlapa. No nevypi ju celú! Ja sama som ju ešte nevyskúšala, ale dúfam, že to urobíme niekedy spoločne. Aspoň bude sranda. :)

Tvoja manželka Brigitka

Keď Alfonz list dočíta, takmer sa rozplače, lebo vie, že si to s Brigitou už nevyskúša nikdy. Pred štyrmi rokmi zomrela. Po chvíli ho však smútok prejde. A potom sa to stane... Dedko od únavy, sám nevie prečo, vypije celú, celučičkú nádobku. Najprv sa nič nedeje, no zrazu sa náhle začne triasť. Vyskočí na rovné nohy a začne behať po celom dome. Kričí odušu a keď konečne stíchne, vyzerá úplne inak...

Vlasy ulízané, brada oholená, fúzy učesané a zo slabého starčeka je náhle silný a mohutný chlap. Chodí po dome nafúknutý ani dáky pampúšik. Akoby stratil rozum. No potom to začne byť aj horšie. Dedko Alfonz, alebo skôr mladý štramácky chlap, sadne na motorku, ktorú má už päťdesiat rokov zaparkovanú v garáži, a vydá sa do neznáma za dobrodružstvom. Všetci na Alfonza pozerajú s otvorenými ústami a navzájom sa pýtajú: „Je to náš Alfonz?“ Náš starý dobrý dedko?“ Alebo hovoria: „To nemôže byť on!“ Niektorí si aj myslia, že je blázon a že stratil rozum.

Alfonz na motorke cestuje krížom krážom krajinou. Navštevuje mestá, dediny, lunaparky, ba aj kúpaliská... no stále mu čosi chýba. Stále to nie je ono! Aha, už na to prišiel! – „Ešte som si nesplnil svoj detský sen – stať sa aspoň na chvíľku akrobatom v cirkuse!“ Nato dedko odfrčí bez váhania nevedno kam.

Či to už je náhoda alebo ho z neba nasmerovala jeho drahá Brigita, natrafí na vysoký stĺp s plagátom o predstavení v cirkuse. Alfonz sa zaraduje, až s ním motorka nadskočí a vpáli rovno do cirkusovej manéže. Vo vnútri je to oveľa väčšie ako to vyzerá zvonku. V javisku sedí hŕba detí aj dospelých a všetci sa pozerajú do stredu obrovského stanu. V strede vystupujú krásne tanečnice, klauni, šašovia a nesmú chýbať ani levy, tigre, slony či opice. Náš hrdina sa tiež chce predviesť, a tak zaparkuje motorku, vystúpi na pódium a pripojí sa k akrobatom. Skáče na trampolíne aj s levmi a tigrami cez ohnivý kruh, šmýka sa na sloňom chobote, šplhá na vysokom lane a to až celkom hore. Verte, neodmietne ani tancovanie s krásnymi dámami! Na konci vystúpenia chce všetkým ukázať, že je najšikovnejší, preto sa vyštverá až na najvyšší stĺp v cirkuse. Snaží sa prejsť na jeho druhý koniec. Všetci

diváci sa pozerajú len naňho, no boja sa, či nespadne. Akrobat Alfonz smelo kráča po lane...

Ale čo to?! Niečo sa tam hore deje. Ó, nie! To sa dedkovi šmykla noha a už padáááá dole: „Áááááá!!!“ Nastáva hrozitánske ticho. Dedko otvorí oči až v nemocnici, keď mu milá sestrička podáva teplomer a nežne sa prihovára: „Ach dedko, dedko. Ako sa vôbec dá zlomiť noha pri páde z postele?“ „Ej, beťárka Brigita! Zase si ma raz dostala!“ povzdychne si popod fúz Alfonz. Ale stálo to za ten krásny sen... ☺

Kristína, 5.B

Ako otec rozosmial mamu

Otec raz rozosmial mamu,
nenechá ju nikdy samú.
Ani v hneve, ani v smútku, ani
v ťažkostiach,
láska sa mu zračí v očiach.

Raz sa rozhodol spraviť malý žartík,
veď inak by to nebol pravý tatík.
Vymyslel si na mamku,
veľmi ťažkú hádanku.

„Keď hnev ju pobúri,
trasú sa až múry.
Keď radosťou jej srdce zahorí,
pre lásku sa tiež otvorí.“

A mamka sa rozosmiala,
veď odpoveď už poznala.

„Ešte dodám malú vec,
kompliment, veď nie som lenivec.
Milujem ťa, moja kráska,
ty si moja pravá láska.“

„Rozosmial si ma gratulujem,
že som si ťa zobrala, neľutujem.
Na toto nikdy nezabudnem,
zo smiechu ma bolí brucho – dovoľ, nech
si sadnem.“

Týmto končí príbeh krásny.
A je pravý, môj vlastný.

Zuzana, 6.A

Otecko mi dal veľa

Otecko veľkú náruč má,
o rodinu sa stará.
Mamku potrebuje potešiť,
aby s deťmi starosti
zvládla v ľahkosti.

Pre otecka potecha je,
keď poslúchať ho vieme.
Našu pomoc mnohokrát
potrebuje vrele.

Otec ma byť ten,
čo o zábavu sa stará,
futbal s nami zahrá si
aj chlapským prácam nás priučí.

Taký otecko je ten náš,
všetci ho ľúbime.
Modlieva sa za nás
a my to cítime.

Lukáš, 6.A; ilustrácia: Ema Mária

V náručí otca a mamy

To náručie, v ktorom sa cítim bezpečne,
to náručie, ktoré ma stále ponesie.
Náručie, v ktorom viem nájsť útechu
a iba ono ma vie zbaviť strachu.

Je to náručie mojich otca a mamy,
keď stískajú ma svojimi rukami.
V tom náručí je mi príjemne.
Ich láska zaženie zatmenie.

Keď smútok, žiaľ ma premáha,
ich objatie mi pomáha.
A iba ich silný stisk lásky,
zaženie všetky moje vrásky.

Stále ma čakajú s otvoreným náručím.
Vďaka nim sa láske k ľuďom naučím.
Keď choroba ma lapí a ja už neviem ujsť,
ich náručie ma pred ňou ochráni. Nuž
do toho náručia sa zmestím ja i súrodenci.
Ja to myslím vážne, netáram len kecy.

Je stále otvorené pre všetkých z nás.
V ňom nikto nenájde žiaden strach či ďas.
A takto patrí veľká vďaka mojim rodičom.
Iba vďaka ním som človek, ktorým som.

Kristína, 6.A; ilustrácia: Ema Mária

Môj najmilší kvietok

Kebyže prejdem celý svet,
trblietavé lúky, polia,
nenašla by som milší kvet
než ten, na ktorom som raz bola.

Zlatý Dubaj, čo sa jagá
a siaha až do nebies
v svojich púšťach zlatých…
Zbožňujem ten prepych!
No môj kvet mám viacej rada –
jagal sa tam totiž smiech.

Keď v Paríži privoniam
k zamatu a levanduliam,
je to mojej duše liek.
Ale vôňa bielizne a dažďa,
cukríkov, knižiek, pasteliek
v mojom kvete viac mám rada!

Hoci som pri kvete nenašla
múzeá, galérie, divadlá,
mala som zábavu vkuse –
bolo tam totiž ihrisko
a moje spriaznené duše...

V kvete kvitlo moje detstvo
z flitier a ružovej farby,
postavené z lásky a snov
a domčeku mojich Barbie.
Plné dobrodružstiev s bratom,
tvorenia v tom kvete svätom.

Večer čakala tam na mňa
teplá bublinková vaňa,
kakao aj rozprávky,
posteľ plná plyšákov...
A po puse od mamky –
výlet do paláca snov...

Aj keď by bol tento kvietok
pre ostatných všedný,
bez histórie a pamiatok!
No pre krásne spomienky
ja vidím v svojom kvete
najmilšie miesto na tom svete...

Michaela, 9.B; ilustrácia: Petra

Po návrate do školy sa deti tešili spoločnej tvorbe v skupinách a vymysleli veľa básničiek.

Lesná fantázia

Bol raz jeden krásny les,
žil v ňom jeden všežravec.

Bol to kamzík obávaný,
konzumenti sa ho báli.

Klepetá má ako rak,
bol to veľký zázrak.

Chutili mu čučoriedky,
zjedol ich hneď všetky.

Obojživelníky už pištia,
keď sa jeleňom pýšia.

Parazity vymýšľajú,
už aj smreky obžierajú.

Hustá voda, spevnené brehy
a k tomu kolobeh vody.

Biologická rovnováha,
fotosyntéza nevídaná.

A tak si tam oni žili, lesná etáž s planktónom,
lebo im kosatec zničil ich dom.

A to je koniec našej rozprávky,
dúfam, že nemáte žiadne otázky.

Terézia, Rebeka, Nela, Sofia a Tereza, 5.A

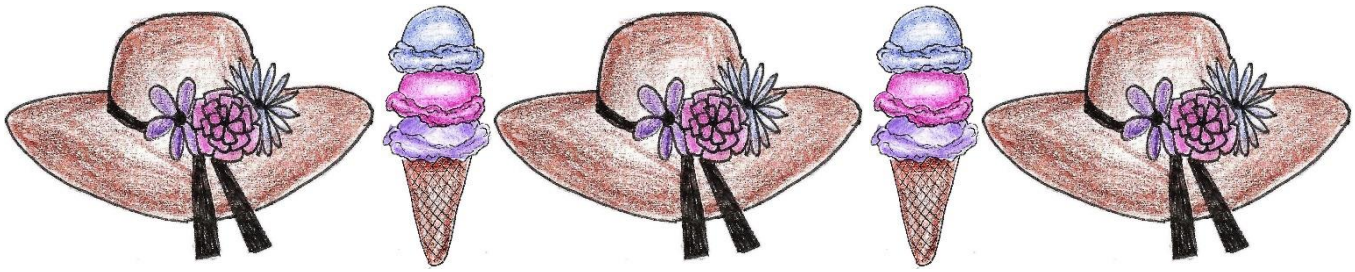

Išiel Šimon do lesa

Išiel som do lesa v čiernej mikine,
zrazu som videl chlorofyl v rastline.
Voda tam potichu šumela
a ryba v nej rýchlo skákala.
Na brehu bol veľký plaz,
videl som stromy zas a zas.
V symbióze tam spolu prežívali,
potravinový reťazec dodržiavali.
Nado mnou vtáky lietali,
cicavce pod nimi skákali.
Život rastlín je nádherný,
kolobeh vody zas úžasný.
Cestou domov som zbieral huby,
Nado mnou rástli veľké duby.

Elisa Nika, Miška, Bruno, Šimon, 5.B; ilustrácia: Ema Mária

Krab a krabica

Kde bolo, tam bolo,
žil jeden krab.
Mal veľké klepetá
ako koráb.

Rozhodol sa, že chce zmenu,
že mu treba nejakú ženu.
Rozhliadol sa vôkol seba,
avšak nespadla mu z neba.

Voda bola veľmi hustá
a miesta v nej bolo spústa.
Široko ďaleko nikoho niet,
krab sa vybral preč v šíry svet.

Len čo krab vyšiel von z vody,
je hladný a chcel by hody.
Obďaleč je čudná vec.
Je v nej niečo, čo by sa dalo zjesť?

Čosi fialové tam je,
čučoriedku krab hneď zje.
Ostala mu prázdna dóza.
Problém vyriešený! Kopla ho múza.

Veď samec kraba je krab.
A samec + ica je predsa samica,
preto žena kraba musí byť krabica.

Krab si teda našiel ženu,
odteraz žije len pre ňu.
V žene krabici spokojne býva,
susedka škľabka sa na nich díva.

Zuzana, Natália, Adam, Peter, 8.A

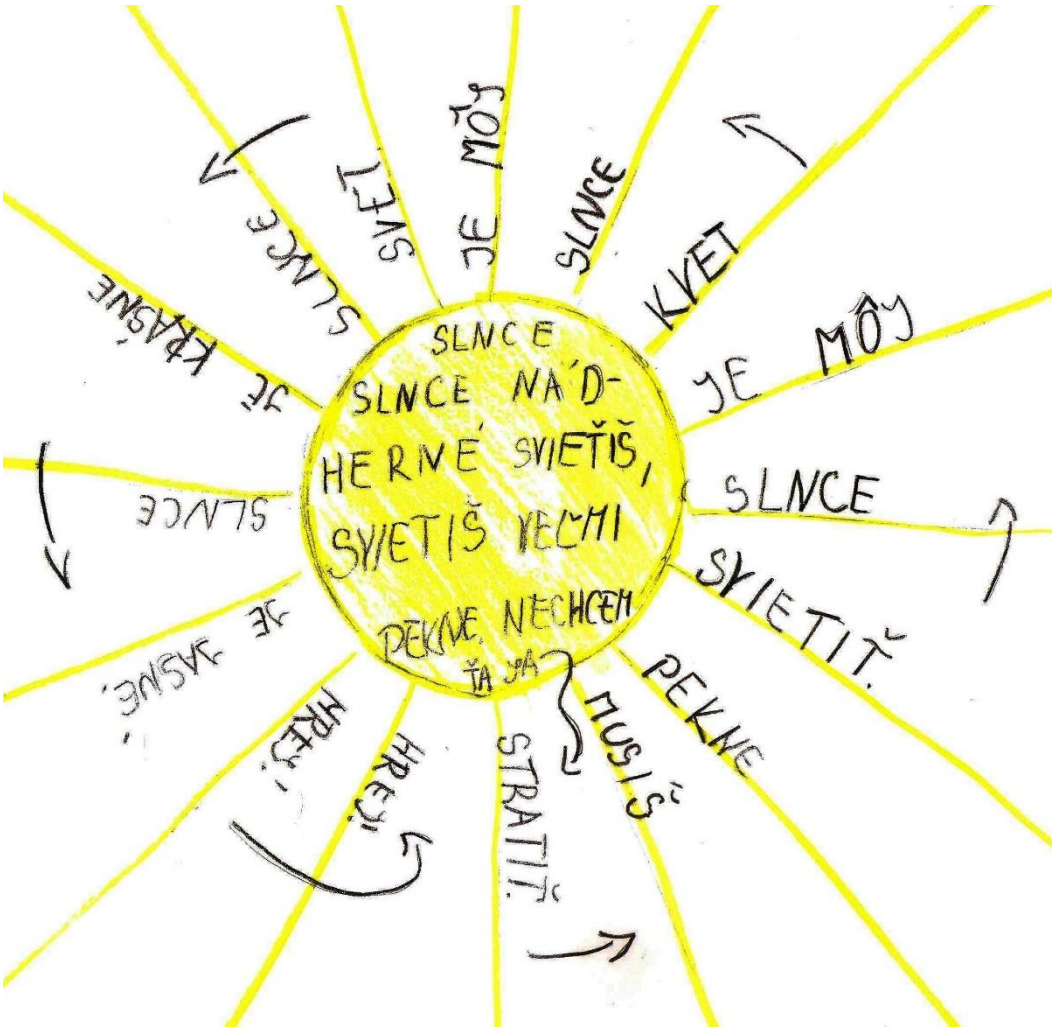

Zuzana, 6.B

Môj dedko vypil elixír mladosti

Keď pred rokom vypukla celosvetová epidémia, počet predčasných úmrtí rapídne stúpal. Ľudia sa stránili spoločnosti a zostávali doma zo strachu, že by nešťastie postihlo aj ich. Vláda si vymyslela nezmyselné pravidlá, ktorých sa musel každý držať. Všade - vonku i vnútri - sa museli nosiť rúška, do obchodov sa dalo chodiť len v určitom časovom intervale, zatvárali sa bary a reštaurácie. Množstvo ľudí prišlo o prácu a museli si nájsť novú, čo v tej dobe vôbec nebolo ľahké. Štýl života sa veľmi zmenil, ale nie všetci sa podriadili systému, a tak vznikal protest za protestom. Hoci protestantov stále pribúdalo, nenašiel sa nikto s nápadom na vyriešenie tejto nepríjemnej situácie.

Naozaj nikto? Jeden človek by tu bol a tým nebojácnym rytierom v žiarivej zbroji bol... môj dedko...

Tisíce vedcov sa pokúšalo nájsť liek na neznámy vírus, farmaceutické spoločnosti sa pretekali pri hľadaní vakcíny, ale nenachádzali nič. Môj dedko Pankrác, profesor biológie a chémie, sa rozhodol, že sám objaví liek na záchranu ľudstva.

Za pomoci svojich starých známych si zriadil menšie laboratórium a pustil sa do práce. Celé dni a noci miešal rôzne chemikálie, odvary z byliniek a vitamíny. Vo svojom „labáčiku“ trávil toľko času, že už ani nevnímal, čo sa deje v jeho okolí. Mal ho totiž zariadený tak, aby nemusel vôbec nikam chodiť.

Prešiel týždeň..., dva..., tri..., mesiac, jeden neúspešný pokus vystriedal druhý, druhý vystriedal tretí, a tak to šlo ďalej, až napokon priznal porážku. Urobil si šálku silnej kávy, položil si ju na stôl a pohodlne sa usadil vo svojom vedeckom kresle. Ako tak tam sedel a premýšľal o udalostiach posledných dní, vyschlo mu v hrdle. Natiahol sa po pohár a bez rozmyslu ho vypil až do dna. Strhol sa - to predsa nie je chuť kávy! S vyvalenými očami, neschopný pohybu, sa díval na stolík, zaplnený tuctami pohárikov, a vtedy mu to došlo. Namiesto kávy do seba práve nalial pokus číslo 103. Prišlo mu zle, zakrútila sa mu hlava a v mdlobách padol na zem...

Prebral sa. Nevedel, ako dlho bol v bezvedomí. Zahľadel sa na veľké hodiny visiace na stene - ukazovali pol siedmej. Ale bolo to pol siedmej ráno alebo večer? A bol stále ten istý deň? Nevedel...

Okamžite vybehol von - potreboval sa dostať na čerstvý vzduch. Ale aké bolo jeho prekvapenie, keď zbadal, že celá krajina je pokrytá belobou. „To už je zima?“ jeho údiv sa ešte zdvojnásobil, keď si všimol, že tváre ľudí už nie sú zahalené „ksichtplachtami“. Napriek rozpakom vykročil vpred. Povedal si, že takýto šok treba poriadne zapiť a zamieril k diskontu, aby si kúpil nejaké to pivko. Keďže sa obchod nachádzal v blízkosti, dostal sa doň pomerne rýchlo. Už žiadne obmedzenia, non-dezinfection, všetko na pohodu. Schmatol grapefruitového Smädného mnícha a už bol pri pokladni.

„Občiansky preukaz, prosím!“ ozvalo sa spoza predajného pultu.

„Načo chce občiansky, je slepá či čo? Veď mám 76 rokov, musí to na mne vidieť!“ prebehlo mu mysľou, ale predsa siahol do vrecka a z peňaženky vytiahol „idečko“.

„Spokojná!?“ opýtal sa podráždene. Predavačkine oči skákali z Pankrácovej tváre na kartu, ležiacu na jeho ruke. Ani jeden z nich nevedel, čo si má o tom druhom myslieť. Žena sa nahla pod pult, z tašky vybrala okuliare, nasadila si ich a ešte hodnú chvíľu skúmala predložený doklad. Neveriacky pokrútila hlavou: „Podoba by

tu aj bola, ale ten vek? Nevyzeráš na 76 rokov!“

Dedkovi to polichotilo, napriek náznaku sarkazmu v jej hlase a tej drzosti, že mu tyká neznáma osoba, zaručene mladšia o viac než dvadsať rokov. Za zložený „kompliment“ pekne poďakoval, podal jej mince a chystal sa na odchod. V tej chvíli mu skrížil cestu chlap ako hora, ktorému predavačka naznačila, že doklad, ktorým sa preukázal, zákazníkovi nepatrí. Obor mu vytrhol pivo z ruky a vyhodil ho von so slovami, že takýto sopliak tu nemá čo hľadať.

„Sopliak?“ nechápal dedko... „To naozaj vyzerám tak mlado?“ Na moment sa zahľadel do zeme. Keď zodvihol hlavu a uvidel svoj odraz vo výklade obchodu naproti, preľaknuto skríkol: „To čo je!? Veď vyzerám ako teenager!“ Spomenul si na nešťastnú nehodu s kávou a pomyslel si, že možno nebola až taká nešťastná. Vďaka elixíru je opäť mladý!

„Elixír mladosti!!! To je nápad!" zajasal. Dedko nikdy predtým nemyslel na peniaze, ale teraz ho ovládol miliónový nápad, že elixír rozmnoží a bude ho predávať, veď kto by nechcel byť večne mladý?

Vrátil sa do „labáku“, zavrel sa tam a pokúšal sa zistiť, čo všetko použil pri pokuse 103, aby to mohol urobiť ešte raz. Strávil tam celý deň a keď si myslel, že už to má..... BÚM! BÁC! BÚÚÚÚÚMM! Dejà Vu! A znova bezvedomie... Výbuch zalarmoval susedov, ktorí privolali záchranku, aby dedka odviezla do nemocnice.

Keď sa o nejaký čas prebral, bol doma. Neskôr nám rozprával o svojom zvláštnom sne - ak to bol naozaj iba sen...

Amália, 9.B

Môj dedko vypil elixír mladosti

„Prečo práve ja?“ spýtala som sa hádam aj po stý raz v kúpeľni vlastnému odrazu v zrkadle. Toto bolo moje jediné miesto, kde ma nik nevyrušoval, takže som aj po tom incidente utekala práve tu.

Zo zrkadla sa na mňa dívalo tmavovlasé dievča s uslzenými očami. Ešte raz som si premietla udalosti spred tridsiatich minút a stále som tomu nemohla uveriť. To by mi predsa nikdy neurobil! Bolo to hrozné. Práve som vychádzala zo školy, nesúc asi tonu učebníc v ruke. Dnes je streda, takže po mňa by mal prísť dedko, ktorý chodí väčšinou peši s paličkou v ruke. Ale dnes to bolo iné! Keď som odtrhla oči od učebníc, uvidela som nejakého frajera na motorke, v čiernom tielku a s tetovaním na ruke. Na zadnom sedadle mal „reprák“, pustený na plné „pecky“, z ktorého sa ozýval - alebo skôr ryčal - rock. Nemohla som tomu uveriť! Toto indivíduum bol môj dedko! Keďže sem chodí každú stredu, väčšina spolužiakov ho poznala. S údivom sa na mňa pozerali, keď som pribehla k dedkovi a zasyčala mu do ucha: „Čo to robíš, dedko? Prečo si tu takto oblečený? Rýchlo poďme preč!“

Ako som toto vravela, aj ostatným došlo, že tento „puberťák“ je môj dedko. A tým, ktorí to nevideli, ostatní s radosťou zašepkali do ucha. Dokonca aj Nela Gerdovová, moja kamarátka, sa na tomto úkaze škodoradostne pochechtávala. Išla som sa od hanby prepadnúť! A ešte stále aj idem...

Jazda domov na motorke bola šialená, počas nej som skoro spadla. Hneď som vybehla hore po schodoch do kúpeľne a zamkla som sa tam. Takže toto sa stalo! Ak sa ste niečo takéto nikdy nezažili, tak to nikdy nepochopíte. Mne práve teraz bolo strašne zle. Bála som sa na druhý deň ísť do školy. Všetci by sa mi tam určite smiali.

Na druhý deň som jedla tie najväčšie raňajky a najpomalším prežúvaním, len aby som oddialila príchod do školy. Horkoťažko som vstala zo stoličky a pomaličky som blížila ku dverám. Lenže vtom to na mňa prišlo! Rýchlosťou blesku som utekala do najbližšej kúpeľne. Bola to tá dedkova. Raňajky ostali v záchodovej mise... Príšerne ma bolel žalúdok! Oslabená som hľadala záchytný bod. Ako som sa okolo seba hľadala, čoho sa chytiť, uvidela som medzi dedkovými voňavkami malú poloplnú fľaštičku. Pomaly som sa pozviechala a zhrbene som pristúpila ku poličke. aby som si mohla prečítať Na fľaštičke bol tmavomodrý nadpis. Stálo tam: ELIXÍR MLADOSTI, UŽÍVAJTE RAZ DENNE! Zažmurkala som. Vidím dobre? Odhrnula som voňavky okolo fľaštičky a vzala ju. Vzadu stálo: POZOR, ZMENA JE IBA PSYCHICKÁ, NIE FYZICKÁ. Aha!!! Takže tak je to!

Úplne som zabudla na bolesť brucha a pomyslela si: „Ak toto dedko užije, tak omladne. A čo, ak to neužije? Bude z neho zase normálny dedko?“

Ostala som doma. Našťastie. Fľaštičku som skryla na bezpečné miesto. Tam, kde ju dedko nikdy nebude hľadať. Do odpadkového koša v mojej izbe...

Na ďalší deň mi dedko vbehol do izby a vypytoval sa na takú a onakú fľaštičku. Ja som sa ho spýtala, čo tam bolo napísané. Dedko sa okúňal, napokon váhavo odvetil: „Sú to kvapky do očí...“

Dedko sa výrazne zmenil. Cestou za mnou do školy sa strašne zadýchal. Už to nebol ten „dedko, plný sily na rozdávanie“. Konečne sa správal normálne. Aj keď trocha skleslo. Po čase som si na ten odpadkový kôš v mojej izbe znova spomenula. Keď som vbehla do izby, žiaden odpadkový kôš tam však už nebol. Ach nie! Zbehla som dole a uvidela mamu, ako práve máva smetiarovi.... Práve odnášal smetie.... Vzdychla som si. Nič to! Aj tak by mi tá fľaštička bola nanič! Dedko konečne bez nej pochopil, že mladší už nikdy nebude...

Sára, 9.B

Ž O L Í K

+1 bod v písomke

Meno žiaka: ..... Trieda: .....

Predmet: ..... Dátum: .....

Platí od ***20. septembra 2021*** *do* ***22. decembra 2021***.

SABI viečka vo finále

Aj v školskom roku 2020/2021 sa naša škola zapojila do známej súťaže *Recykluj a vyhraj*, ktorú vyhlasuje slovenská firma MILK AGRO. Vyrábajú výborné smotanové jogurty, syry a iné mliečne výrobky. Aj napriek pandémii, sa do 18. ročníka zberu hliníkových viečok SABI zapojilo 102 našich žiakov. Súťažili o veľmi hodnotné ceny. Zber trval od 1. februára do 21. mája. Bolo vyzbieraných **37 kg** viečok, čo predstavuje na jedného žiaka **54,7 g**. V celkovom hodnotení škôl sme obsadili **4. miesto** v kategórii A4. Patria do nej školy s počtom žiakov nad 350.

Ďakujeme zberateľom, ich rodinám a známym, ktorí pomáhali zbierať a recyklovať. Ceny budú odovzdané na konci školského roka. Všetkým prajeme pevné zdravie, veľa radosti a úspechov aj v ďalšom školskom roku.

Najlepšie triedy:

8.C: 16 194 ks
9.B: 11 671 ks
4.C: 9 838 ks

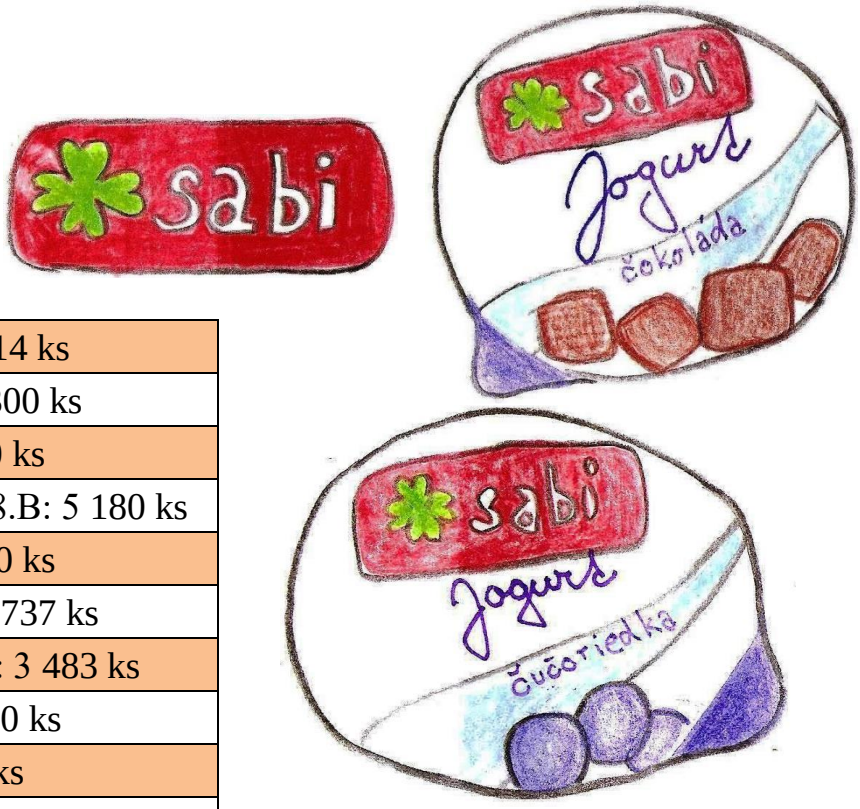

Najlepší jednotlivci:

1.	Viliam Ferko, 8.C: 12 214 ks
2.	Ema Sorgerová, 9.C: 7 300 ks
3.	Dominik Kiš, 9.B: 7 100 ks
4.	Miriam Kacsmariková, 8.B: 5 180 ks
5.	Martin Krupa, 8.C: 3 980 ks
6.	Lucia Kaduková, 9.B: 3 737 ks
7.	Tomáš Križalkovič, 5.A: 3 483 ks
8.	Sára Polanská, 4.C: 3 240 ks
9.	Oliver Piga, 5.A: 2 775 ks
10.	Juliana Chovancová, 7.B: 2 700 ks

Ako zbierali jednotlivé triedy?

1.A: 791 ks	3.C: 822 ks	6.B: 328 ks
1.B: 1 140 ks	3.D: 3 326 ks	7.A: 1 298 ks
1.C: 2 849 ks	4.A: 3 832 ks	7.B: 3 527 ks
1.D: 4 567 ks	4.B: 1 546 ks	7.C: 384 ks
2.A: 2 187 ks	4.C: 9 838 ks	8.A: 4 003 ks
2.B: 3 301 ks	4.D: 4 875 ks	8.B: 7 323 ks
2.C: 1 647 ks	5.A: 7 018 ks	8.C: 16 194 ks
3.A: 928 ks	5.B: 308 ks	9.B: 11 671 ks
3.B: 90 ks	5.C: 305 ks	9.C: 7 590 ks

spracovala: pani asistentka Tothová; ilustrácia: Lucia K.

Zber papiera za školské roky 2019/2020 – 2020/2021

Poradie tried na I. stupni:	Poradie tried na II. stupni:
4.A - 327 kg	**7.A - 1 374 kg**
1.D - 22 kg	**7.B - 1 111 kg**
4.C - 197 kg	**7.C - 1 109 kg**
3.B - 166,5 kg	9.C - 979 kg
4.D - 159 kg	8.C - 900 kg
2. B - 137 kg	6.D - 528 kg
3.D - 137 kg	8.A - 414 kg
2.A - 66 kg	5.C - 374 kg
1.B - 61 kg	6.B - 348 kg
1.A - 37 kg	6.A - 141 kg
1.C - 20 kg	9.B - 103 kg
3.C - 19 kg	8.B - 73 kg
3.A - 8 kg	5.B - 42 kg
2.C - 7 kg	5.A - 24 kg

Nad 200 kg nazbierali títo jednotlivci:

1.	Alžbeta Jenčušová, 7.A - 1 289 kg
2.	Sára Selecká, 7.C - 656 kg
3.	Viliam Ferko, 8.C - 654 kg
4.	Amália Košíková, 7.B - 531 kg
5.	Dominika Brillová, 9.C - 475 kg
6.	Simona Sokolová, 6.D - 453 kg
7.	Júlia Varhoľáková, 7.B - 403 kg
8.	Šimon Jenčuš, 5.C - 374 kg
9.	Matúš Polák, 7.C - 303 kg
10.	Jakub Jerga, 9.C - 277 kg

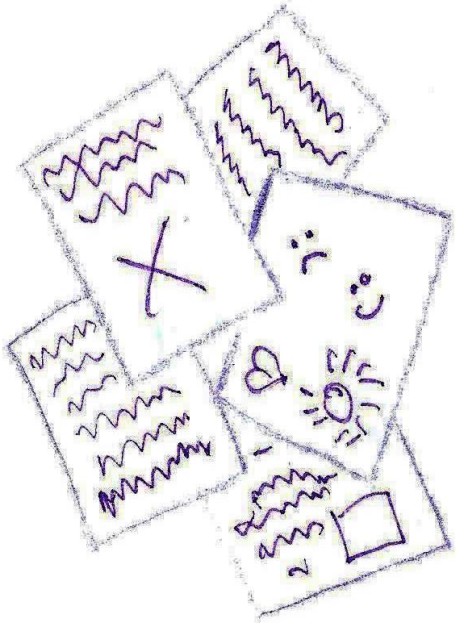

Všetkým zberateľom ďakujeme a povzbudzujeme aj ďalších, aby zbierali. Najaktívnejšie triedy aj jednotlivci budú za svoju snahu odmenení.

spracovala: pani asistentka Tothová; ilustrácia: Lucia K.

Lienočky

Fandíme našim

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Siedmaci na vode

Deň Zeme v ŠKD

Deň detskej radosti

Pásikavý utorok

Darčeky ku Dňu matiek

Deň detskej radosti

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Kvetinkovo-folklórny utorok

Fandíme našim

Deň Zeme v ŠKD

Futbalová liga ŠKD

Lienočky

Povedz to tričkom...